

SLUNEČNÁ '99

SLUNEČNÁ

1999

A NEB

... NEBO RADŠI NIC...

ak, a poslední předexpediční výprava je za námi. Byla jiná, než ty předchozí. Nejen tím, že jsme se na ní rozhodli vyzkoušet naši připravenost zdolávat slovenské kopečky, kopce a hory a tudíž jsme se kopcům nevyhýbali, ba co víc, zamířili jsme přímo do Brdských lesů a do krajů Středního Povltaví. Martin si mohl na vlastní kůži vyzkoušet jízdu se zbrusu novými předními bágly a já celkovou navigaci a vedení skupiny. Možná už začínáte tušit, čím se hlavně tato výprava odlišovala. Ano! Tušíte správně – výpravy se nezúčastnil šéf a vůbec ten nejdůležitější človíček celého Hell's Tour+ , Dig. Bylo to asi takhle:

Úterý 15.6.1999. Došívám přední bágly, protože Martin projevilo přání si jízdu s nimi vyzkoušet. Je zima a předpověď na víkend není pěkná.

Středa 16.6.1999. Večer si neochotně (vzhledem ke stále trvající zimě) rozkládám mapu a přemýšlím, kam na výpravu vyrazit. Chtělo by to někde do kopcovitějších krajů, abychom si alespoň zčásti dovedli představit, co nás zhruba za měsíc na Expedici čeká. Nakonec volím přejezd Brd a pak cestu na jih, na Slapy a Orlickou přehradu. Naráží to však na problém nedostatku potřebných map.

Čtvrtek 17.6.1999. Prší a je zima. Večer začínám balit a vyzvedávám u Diga mapu Středního Povltaví.

Pátek 18.6.1999. Od rána hustě prší. V práci plánuji trasu výpravy. Po poledni pršet přestává. Trasa je skoro celá hotová, chybí akorát zpáteční cesta. V 15.45 začíná zase pršet. V 16.15 přicházím na sraz na stadión. Zde v plném proudu probíhají přípravy. Dig

Vítáme Vás na 2.stránce. Čtěte pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

osazuje moje kolo potřebnou výbavou pro provoz vysílačky. Jenže ta tzv. „ručka“ od Šimona je rozbitá. Takže protentokrát ještě s vysílačkou nevyjedu. Kola i my jsme připraveni kjždě. Pořád prší. Obloha je jednoduše zatažená. Jako náhradní program vyrábíme pozvánky na Expedici. K večeru jdeme na večerí do restaurace „U Študáka“. Mezitím přestalo pršet a my jsme se ve 20.00 rozhodli přeci jenom vyrazit.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	0	1689	0	0	17

Večer 18.6.pátek

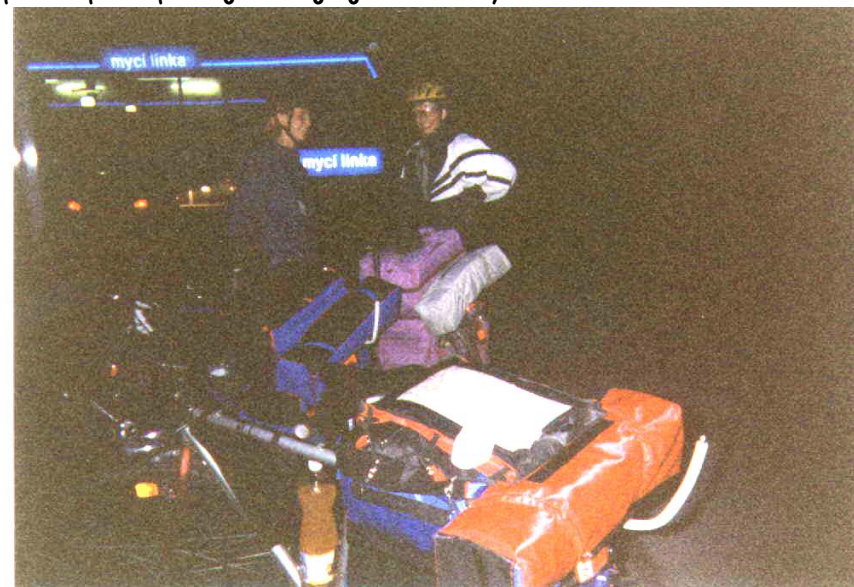
Digovi se už od počátku ozývají podivné zvuky ze zadního kola. Zastavuje a zjišťuje, že má prasklý zadní ráfek. Chvilí přemýšlí a zvažuje riziko dalšího pokračování a pak se přeci jenom rozhodne zůstat v Praze. Smutně se loučíme a přejeme si krásné zážitky. Je 21.30. Dig se vrací na stadión a my vyrážíme směr Vinohrady, Podolí a Zbraslav.

Před Vyšehradem se začaly ozývat podivné zvuky pro změnu z mého kola. Zastavujeme proto a kluci soudí, že to bude prasklou (a dosud nevyměněnou) šlapkou. Michal do ní lije olej a jedeme dál. Podivné pískání však neustává. Je potřeba pečlivější prohlídka kola. Prý snad údajně jde o to, že mi zadní blatník někde zadržává o plášť. Michal zakvedlal s blatníkem a vše se zdálo být O.K. Frčíme z kopce do Podolí. Tady jsem si uvědomila, že jsme si od Diga zapomněli půjčit fotoaparát. Byla by určitě škoda nemít tuto

Nemůžete uvěřit zážitkům na 2. straně? Tak otočte list a čtěte dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 3.stránce. Čtěte pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

výpravu z dokumentovanou. Naštěstí nás napadlo, že se prodávají foťáky i s filmem, takové ty na jedno použití, a že bychom jej mohli zkusit sehnat v některé otevřené benzínové pumpě. A tak vysíláme Martina na průzkum do jedné, která je hned v Podolí. Nemají. Prý měli jeden poslední, který prodali před půl hodinou. Takže jedeme dál po známé trase. Za Barrandovskou skálou najždíme na hlavní Strakonickou výpadovku. Tam opět zkusíme štěstí u benzínové pumpy. Nemají ani ten, který se prodává spolu s lentilkami. U další benzínové pumpy je obrovská prodejna. Mají tu velký dalekohled (nevíme na co) a prodávají i plyšové žirafy. A mají tu fotoaparáty na jedno použití. Bez váhání jsem zakoupila ten s bleskem (a tím si vysloužila bezplatný výpravní provoz, neboť mě kluci v podstatě živili) a před pumpou jsme jej ihned vyzkoušeli.

Měli jsme z něj hroznou radost. Pak už si kluci jenom telefonicky vyřídili, co bylo potřeba, a jeli jsme dál.

Nemůžete uvěřit zážitkům na 3. straně? Tak otočte list a čtěte dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 4.stránce. Čtete pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

Ze Strakonické jsme odbočili na Zbraslav a na Slapy a jeli po rovince podél Vltavy až do Měchenic. Tam idylka skončila. Čekal nás pěkně nepěkný stoupák. Chvilí jsme hledali odbočku a pak zařadili ty nejlehčí převody a šlapali vzhůru. Nahoře začal Michal tvrdit, že už nemůže a vypadalo to, že už neujede ani centimetr. Na obzoru se rýsoval les a dokonce k němu vedla polní cesta. Odbočili jsme po ní a po nějakých asi 300 metrech dojeli k lesu. Chvilku jsme do něj hledali vlez, protože to byl dost hustý les. Když jsme konečně našli místo, kde by se dalo přenocovat, začali jsme stavět doupě.

Nemůžete uvěřit zážitkům na 4. straně? Tak otočte list a čtete dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 5.stránce. Čtete pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

Ten plácek v hustém lese nebyl nijak extra velkej, takže jsme postavili trojdoupě (neboli doupě pro tři) z mého a Martinova kola. Michal si potom svoje kolo postavil o kousek dál a na noc přikryl plachtou. A protože už bylo pozdě, zalezli jsme pod plachtu a do spacáků. Z usínání nás rušily podivné zvuky podobné liščímu štěkání, výstřely a telefonát. Volal Dig, kde jsme a jak se máme. Popřáli jsme si dobrou noc a usnuli.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Měchenice	39.5	1720	31.5	15.2	zima

Ráno 19.6.sobota

W noci přšelo, ráno kape už jenom ze stromů. Budíme se, když kolem procházejí nějakí lidé. Vyprávíme si zážitky z noci: jak Martinovi něco vzlítlo do spacáku a k Michalovi tam málem vlezl pes. Máme jahody pod plachtou a na plachtě nádržky, že by se tam daly chovat rybičky.

Vyrážíme až v půl jedenácté. Pokračujeme ve stoupání. Na kopci se Michal pokouší opravit moje

Nemůžete uvěřit zážitkům na 5. straně? Tak otočte list a čtete dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 6.stránce. Čtěte pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

kolo, protože se opakují zvuky z včerejšího večera. Pravděpodobně tam někde dře blatník o plášť. V mezičase pozorujeme auta, který kolem nás projíždějí. Mají na sobě namalovaná čísla. Takže jsme svědci toho, jak 6 a 8 odbočili doleva a po úzké silničce zmizeli kdesi pod kopcem. Dále jsme ještě potkali čísla 11 a 13. Asi nějaký amatérský sranda závody. Jedeme dál.

Nahoru dolů, až do Mnišku pod Brdy. Tam si dáváme v hospodě oběd. Přestože ještě není ani 12 hodin, chceme se posilnit. Čeká nás totiž výstup na hřeben a

Nemůžete uvěřit zážitkům na 6. straně? Tak otočte list a čtěte dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 7.stránce. Čtěte pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

přejezd Brd. Už za hospodou je to zběsile do kopce. A tak stoupáme a funíme a les kolem nás je příjemně svěží po nočním dešti. Konečně jsme nahoře. Je tu moc hezky, hlavně ticho a klid. Jedeme a vychutnáváme si lesní cestu brdskými hvozdy.

Pak najednou cesta končí a dál je tu jenom pěšinka, šutry a kořeny stromů. No nic, musíme to zdotat. Snad to nebude dlouhý. Trmácíme se po cestičce, vyhýbáme se loužím, bahnu a kořenům. Kluci to samozřejmě zvládají lépe. Ani nemusí sesedat z kola. Dojel nás jakýsi človíček. Má kolo celé odpružené a přes bláto mu není vidět do obličeje. Dost pochybovačně sleduje naše snažení dostat naložená kola touto cestou bez nějakých větších ztrát. Jede pořád za mnou a viditelně nás nechce předjet. Pak se s námi dal do řeči: „To je kravina jezdit tudy s tím nákladem. To je tak na to ty kola voddělat.“

Nemůžete uvěřit zážitkům na 7. straně? Tak otočte list a čtěte dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 8.stránce. Čtěte pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

Na rozcestí nám poradil „lepší“ cestu. Potom ještě pronesl nelibost nad tím, že se místo této pěšiny plánuje vybudovat asfaltová cesta (dokonce jsme už viděli na jejím začátku přípravné práce). Že on si na takovéhle terénky jezdí vysloveně zařadit. Magor! Odjel opačným směrem než my. Jeli jsme dál a za chvíli jsme vyjeli na vojenskou silnici, která vede po hřebeni Brd. Jeli jsme po ní pár kilometrů a nad Jeleními Palouky jsme z hor zase sjeli. Po cestě, která vedla skoro kolmo dolů, se směrem nahoru snažili vydrápat další šilenci. Měli odlehčená kola, bláto všude na sobě, díky tomu že neměli blatníky, a dřeli, co mohli. Michal tady vzpomínal na to, jak taky kdysi s Hell's Tour tudy nahoru jeli.

Pak jsme jeli dál, projeli Hostomice pod Brdy a za Běštínem jsme si dali pauzu a malou svačinku.

Nemůžete uvěřit zážitkům na 8. straně? Tak otočte list a čtěte dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 9.stránce. Čtěte pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

Myší svačinka se kupříkladu sestávala z: 2 rohlíky, Tatranka, Fidorka, Siesta a Deli Super.

Zatímco odpočíváme, volá Dig. Strefil se akorát do naší pauzy. Prý zrovna vstal. Nad námi je obrovský mrak a hrozí déšť. Taky se ochladilo. Raději jedeme dál, do Příbrami. Opět přes hory a doly. Krajina kolem vypadá asi takto:

Nemůžete uvěřit zážitkům na 9. straně? Tak otočte list a čtěte dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 10.stránce. Čtete pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

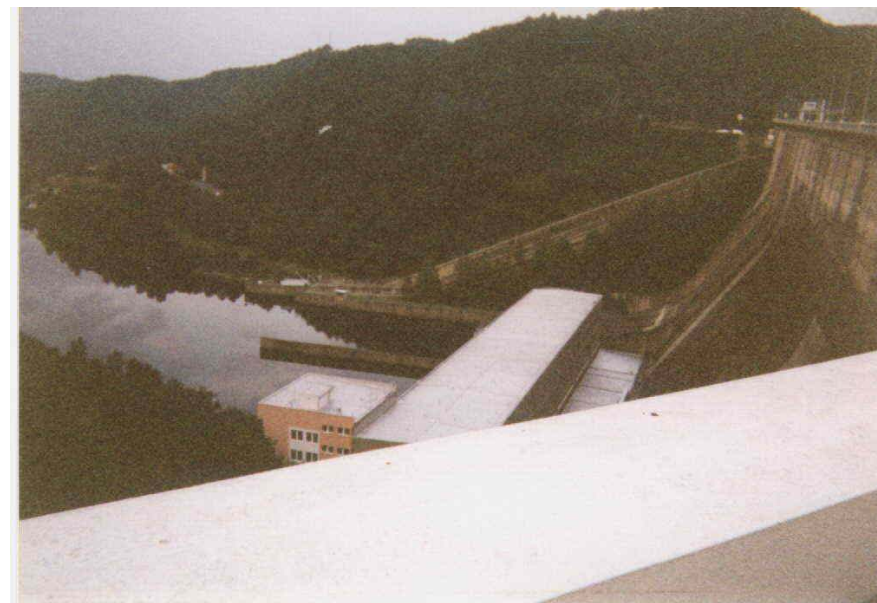

V Hluboši mají otevřenou mini samošku. Nakupujeme vodu a Michal Dextro-energen s kalcie. Má to člověkovi na půl hodiny dodat energii. Pak potřebuje buď další nebo umře na vyčerpání. Město Příbram je na kopci. Do centra nejedeme. Šlapeme na Svatou Horu. Teď už je bohužel zřejmý, že díky pátečnímu zpoždění nestihneme projet celou plánovanou trasu. Takže to musíme zkrátit, abychom se zítra stačili vrátit. Nejprve jedeme kus ještě podle původní trasy: Háje, po červený značce na Jesenice, kde si Martin dává Salko. A samozřejmě, jako vždy, poté, co jsme zastavili na příjezdové cestě k jakémusi rozestavěnému baráku, tudy nutně někdo potřeboval projet s autem. Takže jedeme dál. Čeká nás pár kilometrů po hlavní silnici na Strakonice. Někde jsme však přehlídli odbočku a tak po ní jedeme dýl, než jsme chtěli. Jede se po ní ale moc hezky. Opouštíme jí až na odbočce na Mýšlovice. Z Mýšlovic je kopec

Nemůžete uvěřit zážitkům na 10. straně? Tak otočte list a čtete dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 11.stránce. Čtete pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

dolů do Bohostic. Zvláštní a zajímavé na tom je, že silnice je zde na několika kilometrech dlážděná. V Bohosticích je otevřená hospoda a na tabuli před ní napsáno, že mají i teplá jídla. Jdeme tam. Večeříme. Ujišťuji se, že jet až na Žďákovský most opravdu nestihnáme a tak se definitivně odkláníme od původní plánované trasy a Orlickou přehradu přejedeme přímo přes přehradu. Podle mapy plánujeme další postup a cestu zpět na zítra. U vedlejšího stolu sedí dva pánové s kytarou a moc hezky hrajou. Chvilku si s nimi zpíváme. Hrají trampskou klasiku i Nezmary a postupně si k nim přisedají další a další lidé. Seděla bych tam s nimi také, ale musíme dál. K přehradě se dr-ko-tá-me z kopce opět po kočičích hlavách. Kdo to tady asi vybudoval? Po příjezdu k vodě si chvíli prohlédneme největší přehradní hráz v Čechách.

Nemůžete uvěřit zážitkům na 11. straně? Tak otočte list a čtete dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 12.stránce. Čtěte pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

A protože se valem stmívá, jedeme dál. Od jedné chaty se ozývají písničky od „Těžkýho Pokondra“. Za Podmokama potom hledáme nocleh. Uléháme ve vysoké trávě na cípu pole, kde neroste obilí. Je krásně teplý večer a všude kolem létají světlušky. Zkrátka romantika. Až na to, že Michal ještě asi hodinu po zalehnutí štrachá, svítí a pokouší se dobít mobilní telefon. Tak dobrou noc.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Podmokany	50,5(já)	1805	85,1	14,1	jak kdy

Ráno 20.6.neděle

Budíme se v 8.30. Do doupěte vltla obrovská masařka a šíleně bzučí. Pomalu vstáváme. Svítí sluníčko a začíná být vedro. Bodejď by ne. Včera večer jsme se rozhodně nenamáhalí hledat místo na nocleh tak, aby nás ráno neotravovalo sluníčko. Protože vzhledem k počasí, jaké bylo včera, nás ani ve snu nenapadlo, že se dneska budeme moci opalovat.

Nemůžete uvěřit zážitkům na 12. straně? Tak otočte list a čtěte dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 13.stránce. Čtěte pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

Taky létaj hovada. Snídáme, balíme a vyrážíme. Podle plánu se vracíme do Prahy. Terén není třeba popisovat, stačí názvy vesnic, kterými projíždíme, např. Krásná Hora nad Vltavou apod.

Na oběd zastavujeme ve známé a oblíbené hospodě v Sedlčanech. Za Sedlčanama jsme narazili na zajímavou stavbu. Jdeme se podívat blíž a dozvídáme se, že jde o zříceninu větrného mlýna.

Nemůžete uvěřit zážitkům na 13. straně? Tak otočte list a čtěte dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 14.stránce. Čtete pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

A pak už jedeme po uzounkých a velmi špatných silnicích ke Slapské přehradě. Je krásný den. Svítí sluníčko a panuje už skoro letní atmosféra. Někde u Cholína přejíždíme Slapy. Je to pořád do kopce a z kopce, takže se už těšíme na sjezd dlouhého Štěchovického kopce. Ještě před sjezdem jsme zastavili u Nové hospody.

Nemůžete uvěřit zážitkům na 14. straně? Tak otočte list a čtete dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 15.stránce. Čtete pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

Máme krásný mezičas a nechce se nám do Prahy. Navíc už nemáme vodu. V hospodě jsme si dali jenom něco k pití. Přestože zavírali až za půl hodiny, tvářili se velmi neochotně a nejmíň 15 minut zírali na naše prázdné sklenice. Tak nic, raději se zvedáme, platíme a jedeme dál. „Štěchovičák“ dolu je bomba. Ve Štěchovicích kluci zmizeli kamsi sehnat něco na pití a přinesli kromě limošek i obrovské zmrzliny. Do Prahy přijždíme stejnou cestou, jakou jsme v pátek vyjžděli. Přestože je neděle odpoledne a jedeme po hlavní, není provoz na silnici až tak velký. Asisi i chataři chtěli ještě užít pobyt na sluníčku.

Před bývalým hotelem Fórum jsme ještě na chvíli zastavili a psychicky se připravovali na návrat do civilizace. Taky to souvisí s tím, že už toho máme pro dnešek tak akorát. Slunce a mraky kilometrů...

Nemůžete uvěřit zážitkům na 15. straně? Tak otočte list a čtete dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 16.stránce. Čtete pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

Myslíte si také, že psychická příprava nemá nic společného se psy?

Nemůžete uvěřit zážitkům na 16. straně? Tak otočte list a čtete dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 17.stránce. Čtete pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

Na stadión jsme dorazili přesně v 19 hodin. Přivítali jsme se s Digem. Naše první slova byla: „nejde mi tachometr, něco mi tam velmi divně škvrcí, ulomilo se mi, nesvítlí mi, netočí se, nefunguje, pomoc!“ A tím

Nemůžete uvěřit zážitkům na 17. straně? Tak otočte list a čtete dál. Bude to ještě neuvěřitelnější.

Vítáme Vás na 18.stránce. Čtete pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

skončila poslední jarní a předexpediční výprava. Snad se projeví všechny závady, mouchy a problémy, abychom je do Expedice mohli vychytat.

Technická data Michal:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	61.0	1895	90.1	17.4	vedro

Celková technická data:

Účastníci: M + M + M (Martin, Michal, Markéta)

Oficiálně přiznaná kilometráž: 206 km.

**Trasa výpravy Slunečná?!
18. - 20.6.1999**

Praha - Žižkov
Praha - Zbraslav
Měchenice
Sloup
Hvozdnice
Bojanovice
Bratřínov
Čisovice
Mněšek pod Brdy
Stříbrná Lhota

Kytínská louka
Stožec

Hostomice
Běštín

Jince
Čenkov
Hluboš
Příbram
Háje
Jesenice
Mýšlovice
Bohostice
Dolní Lšnice
přehrada Orlík
Chlum
Milešov
Podmoky
Krásná Hora
Brzina

Vítáme Vás na 19.stránce. Čtete pozorně, pěkně písmenko po písmenku.

Radov
Třebnice
Solopysky
Sedlčany
Příčovy
Dublovice
Křepeňice
Čelina
Mokrsko

Prostěj. Lhota
Chotilsko
Korkyně
Křížov
Nové Dvory
Štěchovice
Davle
Praha - Zbraslav
Praha - Žižkov

© Hell's Tour+ 1999
„D“ & „Ma“
Neprodejné